

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 148/15
V Lucemburku dne 17. prosince 2015

Rozsudek ve věci C-419/14
WebMindLicenses kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám
Főigazgatóság

**Převod know-how umožňujícího provozování erotické webové stránky
livejasmin.com z Maďarska na Madeiru, kde platí nižší sazba DPH, nepředstavuje
sám o sobě zneužívající praktiku**

*Tento převod naproti tomu představuje zneužívající praktiku, pokud je jeho cílem zakrýt
skutečnost, že stránka je ve skutečnosti provozována z Maďarska*

WebMindLicenses (WML) je společnost vlastněná maďarským podnikatelem Györgym Gattyánem. V roce 2009 poskytla WML licenční smlouvou společnosti Lalib usazené na Madeiře (Portugalsko) know-how umožňující provozování webové stránky „livejasmin.com“. Tato stránka poskytuje interaktivní audiovizuální služby erotického charakteru, v nichž vystupují v reálném čase fyzické osoby z celého světa.

V návaznosti na daňovou kontrolu u společnosti WML dospěl maďarský daňový orgán k závěru, že převod know-how společností WML na společnost Lalib nepředstavoval skutečnou hospodářskou transakci a toto know-how ve skutečnosti využívala společnost WML na území Maďarska. Za těchto podmínek měl tento daňový orgán zejména za to, že DPH související s tímto využíváním měla být zaplacená v Maďarsku, a nikoliv v Portugalsku, a uložil tedy společnosti WML povinnost zaplatit několik částek, a to DPH ve výši 10 293 457 000 maďarských forintů (HUF) (přibližně 33 145 618 eur), pokutu ve výši 7 940 528 000 HUF (přibližně 25 568 574 eur) a úroky z prodlení ve výši 2 985 262 000 HUF (přibližně 9 612 602 EUR).

WML podala proti rozhodnutí daňového orgánu žalobu k Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (správní a pracovní soud v Budapešti, Maďarsko). Tento soud se Soudního dvora táže, jaké okolnosti je třeba zohlednit při posouzení, zda smluvní konstrukce použitá pro účely převodu know-how umožňujícího provozování dotčené webové stránky z Maďarska do Portugalska představuje zneužívající praktiku. Chce rovněž vědět, zda Listina základních práv Evropské unie umožňuje daňovým orgánům členských států shromažďovat a použít důkazy získané tajně v rámci trestního řízení.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr zaprvé odpověděl, že pro učinění závěru, že dotčená licenční smlouva pramení ze zneužívající praktiky, jejímž cílem je využít nižší sazby DPH na Madeiře, musí předkládající soud prokázat, že uvedená smlouva představuje čistě vykonstruované plnění, které má zakrýt skutečnost, že dotčené služby jsou ve skutečnosti poskytovány společností WML z Maďarska. Za účelem ověření, kde bylo skutečné místo poskytnutí těchto služeb, musí být zohledněny objektivní skutečnosti, jako je fyzická existence společnosti Lalib z hlediska prostor, zaměstnanců a vybavení.

Naopak skutečnost, že statutární orgán a jediný akcionář WML byl tvůrcem předmětného know-how a ovlivňoval nebo kontroloval jeho rozvoj a využívání, není sama o sobě rozhodující. Stejně tak okolnost, že řízení finančních operací, lidských zdrojů a technických prostředků nezbytných k poskytování uvedených služeb zajišťovali subdodavatelé, ani důvody, které mohly vést společnost WML k tomu, že své know-how poskytla jiné osobě místo toho, aby jej sama využívala, samy o sobě neumožňují konstatovat existenci čistě vykonstruovaného plnění.

Každopádně **samotná skutečnost, že licenční smlouva byla uzavřena se společností usazenou v členském státě, který uplatňuje nižší základní sazbu DPH než stát, kde je**

usazena společnost, která poskytuje licenci, nemůže být při neexistenci jiných skutečností považován za zneužívající praktiku.

Zadruhé Soudní dvůr konstatoval, že **unijní právo nebrání tomu, aby daňový orgán mohl použít důkazy získané v rámci souběžného a dosud neskončeného trestního řízení, jsou-li dodržena práva zaručená tímto právem a zejména Listinou.** V této souvislosti Soudní dvůr zdůrazňuje, že odposlechy telekomunikačních prostředků, jakož i zajištění elektronické pošty provedené vůči společnosti WML představují zásahy do výkonu práva na respektování soukromého a rodinného života, takže musí být stanoveny zákonem a při jejich provádění musí být dodržena zásada proporcionality.

Vnitrostátní soud musí ověřit, zda v projednávaném případě byly tyto požadavky splněny a zda bylo použití důkazů získaných těmito způsoby správním orgánem rovněž povoleno zákonem a nezbytné. Musí rovněž ověřit, zda měla mít společnost WML v rámci správního řízení možnost k těmto důkazům přístup a být k nim vyslechnuta.

Jestliže vnitrostátní soud zjistí, že **WML tuto možnost neměla nebo že předmětné důkazy byly získány v rozporu s Listinou, anebo jestliže tento soud není oprávněn tento přezkum provést, musí tyto důkazy vyloučit a napadené rozhodnutí zrušit, je-li v důsledku toho nepodložené.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499